

Sygn. akt IV U 3/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **Ł. H.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) w ten sposób, iż zobowiązuje powoda Ł. H. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie 1 170,47 zł brutto oraz ustala brak obowiązku zwrotu dalszych kwot i odsetek opisanych w decyzji.

UZASADNIENIE

Powód Ł. H. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia (...) roku, zobowiązującej go do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2.253,98 zł za okres od (...) W uzasadnieniu podniósł, że podjął pracę w dniu (...) roku, o którym to fakcie poinformował pozwanego w dniu 20 października 2015 roku. Ponadto uzyskał informację, że będzie musiał zwrócić wypłacony zasiłek za okres od (...).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenia od powoda kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji i podniesiono, że o fakcie podjęcia pracy powód powiadomił pozwanego dopiero po upływie miesiąca.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód Ł. H. w okresie od (...) roku zatrudniony był na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. w G..

W okresie od (...) roku powód pobierał zasiłek chorobowy, a następnie od dnia (...) przyznano powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

W dniu (...) Ł. H. podjął pracę w (...) Sp. z o.o., przy czym pracodawca dokonał zgłoszenia powoda do ubezpieczenia społecznego w dniu (...) roku. Powód o fakcie podjęcia pracy poinformował pozwanego w dniu (...) roku.

Powód został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego przez nowego pracodawcę dnia (...)

Dowód:

- akta ZUS- w załączeniu;
- pismo (...) Oddział w W. z dnia 24.03.2016r. k. 12-13;
- zeznania powoda k. 10-10v.

Decyzją z dnia (...) roku pozwany zobowiązał powoda do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2.253,98 zł za okres od (...)

Dowód:

akta ZUS – w załączeniu

W tak ustalonym stanie faktycznym

sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w części.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku , poz. 121 ze zmianami) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zgodnie zaś z art. 84 ust 2 powyżej cytowanej ustawy za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Natomiast art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014r. poz. 159) stanowi, że ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia, przy czym przepis ten stosuje się odpowiednio do świadczenia rehabilitacyjnego (art. 22 cytowanej ustawy).

Interpretując powyższe przepisy Sąd zważył, że ustawodawca w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w sposób jednoznaczny wskazał, że przesłanką utraty prawa do zasiłku chorobowego przez ubezpieczonego jest wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności pracy zarobkowej. W niniejszej sprawie bezspornym jest, że powód w dniu (...) roku podjął zatrudnienie i od tego też dnia podlegał ubezpieczeniu społecznemu z tytułu umowy o pracę.

Sporny pozostawał natomiast okres za jaki powód winien był zwrócić nienależnie pobrane świadczenie rehabilitacyjne.

Strona pozwana podnosiła, że o fakcie podjęcia pracy powód powiadomił ją dopiero po upływie miesiąca, tj. (...) roku, w związku z czym utracił prawo do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego od(...) roku. Nienależne świadczenie było pobierane przez powoda od (...) czyli od dnia podjęcia zatrudnienia. Nie można tu stosować wprost konsekwencji wynikających art. 17 ustawy, gdyż odmienny jest cel zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego. Pierwsze jest świadczeniem wypłacanym w przypadku gdy ubezpieczony nie może wykonywać pracy ze względu na stan zdrowia,

natomiast drugie – jest wypłacane w okresie niezbędnym do przywrócenia zdolności do pracy. Skoro w dniu(...) powód mógł podjąć pracę to z tym dniem ustala zasadność wypłacania świadczenie rehabilitacyjnego i od tego dnia wypłacane świadczenie jest nienależne. W tym miejscu zauważyć, iż nowy pracodawca powoda dokonał jego zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego w dniu(...) roku, przy czym powód – co wskazał sam pozwany w piśmie z dnia (...) roku – podlega wspomnianemu ubezpieczeniu od dnia (...) roku i to od tego dnia, zdaniem Sądu wypłacone świadczenie było nienależnie pobrane przez powoda. Tym samym powód zobowiązany jest zwrócić świadczenie wypłacone po tej dacie.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uznał iż powód nienależnie pobrał świadczenie rehabilitacyjne za 23 dni, licząc od dnia (...) do końca okresu, na jaki świadczenie przyznano, tj. (...) roku, przyjmując iż kwota nienależnie pobranego świadczenia za 1 dzień wynosi 50,89 zł brutto ($2.239,16 : 44$ – ilość dni od (...))

Jednocześnie Sąd uznał, że powód nie ma obowiązku zwrotu odsetek, bowiem pozwany, mimo posiadanej wiedzy o podjęciu zatrudnienia przez powoda i ustaniu podstawy wypłaty świadczenia, dokonał wypłaty tego świadczenia za cały jego okres. Zgodnie z art. 84 ust. 11 art. ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 ze zmianami), jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający te świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, kwoty nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych podlegają zwrotowi bez odsetek. W niniejszej sprawie zgłoszenia nie dokonał sam ubezpieczony lecz jego pracodawca, co nie zmienia okoliczności, że strona pozwana miała wiedzę o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń. Nie można obciążać ubezpieczonego okolicznością, że strona pozwana, pomimo wiedzy o przyczynie ustania wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego nadal je wypłacała.

Mając powyższe na uwadze, art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.